

עפ"ת 54042/06/16 - דיין רון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 54042-06-16 דיין רון נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער בעצמו

ב"כ המערער - עו"ד אייזנקוט

ב"כ המשיבה - עו"ד עידית כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 28/12/15 ברח' ז'בוטינסקי ברמת גן נרשם למערער על-ידי שוטרים דוח תנועה על כך שביצע עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה (אי ציות להוראות שוטר). המערער שנהג משאית לא ציית להוראות שוטרים על-פי עובדות כתב האישום להציג לו רישיונות במשך דקות ארוכות. המערער, אשר לא היה מיוצג, הכחיש את המיוחס לו לפני בית משפט קמא ובית משפט קמא שמע ראיות, עדויות שוטרים שנכחו באירוע, לרבות אחד השוטרים שהוזעק על-ידי חבריו בגלל התנהגותו של המערער ואף הוצג לבית משפט קמא דיסק, ת/6, שצולם על-ידי אחד השוטרים.

המערער העיד לעצמו להגנתו. בית משפט קמא בהכרעת דין קצרה וממצה קבע עובדות על בסיס ממצאי מהימנות על פיהם גרסת השוטרים היא נכונה וגרסתו של המערער לא התקבלה על ידו ומצא שהמערער עבר את העבירה שיוחסה לו.

בלשונו של בית המשפט בעמוד 2 להכרעת הדין: "כפי שניתן לראות ב-ת/6 שלושה שוטרים נאלצו לעמוד ולהתחנן בפני הנאשם שיציג רישיונותיו עד שהואיל בטובו לעשות כן..."

לאחר שהורשע בדינו, בית משפט קמא שמע טיעונים לעונש וגזר דינו של המערער בקנס של 1,500 ₪, פסילה בפועל

למשך 3 חודשים ופסילה מותנית.

על שני רכיבי פסק דינו של בית משפט קמא הוגש הערעור שבפניי, והפעם בסיועו של עורך דין שטען לטובת המערער בפניי.

עיקר הטיעון הוא שהעבירה שבה הורשע המערער איננה מתאימה למעשים שעשה. לשיטת המערער באמצעות בא כוחו, היה על בית משפט קמא להרשיע את המערער או בעבירה בניגוד לתקנה 9(א) לתקנות התעבורה או בעבירה לפי סעיף 62(6) לפקודת התעבורה. לשונה של האחרונה היא: "בהיותו נוהג רכב מנועי או ציבורי אינו מציג את רישונו כשהוא נדרש לכך על-ידי שוטר". תקנה 9(ב) קובעת: "הנוהג ברכב... יציג כל רישיון או תעודה אחרת...".

לא אומר שטענת ב"כ המערער בעניין זה מופרכת, אבל ההלכה היא כפי שיצאה מבית המשפט העליון, ואפנה לרע"פ 1812/14 טל אבשלום נ' מדינת ישראל (25/3/14) שלא כך הם פני הדברים: "עוד אציין, כי אף לגופו של עניין אי בדי לקבל את הטענה, לפיה השימוש בתקנה 23(א)(1) מצדיק את ביטול הרשעתו של המבקש... ונקבע כי אין בכך כל פגם".

משזאת ההלכה שיצאה תחת ידו של בית המשפט העליון, לא ניתן כמובן להתווכח עם הדברים ואלה הדברים שעמדו בפני בית משפט קמא.

בסופו של יום, עיון בחומר הראיות לרבות בדיסק, מצדיק הרשעתו של המערער לאור התנהגותו כלפי השוטרים ויחסו לדרישתם להציג את רישיונותיו, וכאמור מבחינה משפטית ההרשעה בסעיף בה הורשע גם היא נכונה.

התוצאה הינה שיש לדחות את הערעור על ההרשעה, וכך יש לעשות גם באשר לעונש. נסיבות המקרה הינן פשוטות. המערער זמן רב לא נעתר לדרישות השוטרים, כפי שאמר הוא בעצמו, ואפנה בעניין זה ל-5/ת: "תעכבו אותי עד מחר אני לא מציג לכם כלום", כאשר התנהגות כזאת באה מנהג של משאית הנמצא הרבה בכבישים, שפרנסתו מבוססת על נהיגתו, ומסרב לדרישות השוטרים להציג את רישיונותיו, העונש שהוטל על-ידי בית משפט קמא, איננו עונש שערכאת הערעור תוכל לומר לערכאה הדיונית שהינו עונש שסוטה באופן קיצוני מהעונש ההולם.

הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המערער יפקיד את רישיונו עד יום 31/7/16 במזכירות בית משפט לתעבורה בתל אביב יפו.

**ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו,
14/07/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף , שופט**

הוקלד על ידי אמיר אלופר